

КАКВО СА НАДЪЖ И КАКВО НЕ СА НАДЪЖ.

— Надъж са че на кюсетага брадѣше ще попи-
кват, ама не са надъж че Българи и Гърци ще са
обикнат. (сѣдува)

ПРЕФАДЖИИ.

Пустыте наши иргени!
Дѣ зехъ толкозъ учени,
Да знахъ какъ да печелятъ
Безъ да са грижатъ и желатъ.
Отъ тъмны зоры прѣбръзватъ,
На кавенето уплзватъ,
Тамъ и до вечеръ замръкватъ,
И са добрице насмръкватъ.
Дай Русе, рахатъ, ракія,
Бакисахъ каве да пиж.
Една сѣдъ друга напива,
И вечеръ катъ си отива.
(Тогазъ му й не му сипря)
« Пиши Русе съ тебениря, »
Че сега немамъ на дребну,
Салтъ едно и то потребу.
И Руси пиши и шери,
Ончета като кошери

Дѣ гиди чюдо иргени!
Мама ще да ги ожени
За табле еще за префа
И ще ги сведе въ кенефа.

(И догодина съсь здравіе.)

Край.